

I § 19, 1ste Stykke, er Fristerne for Afholdelse og Ansættelse af Hovedsyn ændrede noget til Gunst for Kedelbrugerne, idet man har forment, at de tilsvarende Frister i den nugældende Dampkedellovs § 14 stiller Tilsynet mere frit end nødvendigt. Endvidere er i § 19 indføjet den nye Bestemmelse, at en faststaaende Dampkedel, der er trykprøvet paa et andet Sted, end hvor den agtes benyttet, forinden den tages i Brug, skal besigtiges af Tilsynet paa Brugsstedet til Konstatering af, at alle Forskrifter er fyldstgjort. Dette Krav — hvorfra dog Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet skal kunne gøre Undtagelser — har hidtil kun været opfyldt, naar Kedlens Brugssted laa i den By, hvor paagældende Fabrikinspektør havde sin Bopæl, medens Tilsynet i alle andre Tilfælde har ladet sig nøje med en Erklæring fra en sagkyndig om, at samtlige Mangler ved Kedlen var afhjulpne. Men en saadan Fremgangsmaade kan formentlig som Regel ikke anses fuldt betryggende og kendes derfor heller ikke i mere fremskredne Landes Dampkedellovgivning (jfr. det tyske Forbundsraads Bekendtgørelse af 17. December 1908 § 12, sidste Stykke).

Til § 22.

I denne Paragrafs 3die Stykke, der svarer til § 13, 2det Punktum, i den nuværende Dampkedellov, er indsat en ny, efter Arbejds- og Fabriktilsynets Erfaringer meget ønskelig Bestemmelse om, at Tilsynet mundtligt kan nedlægge Forbud mod Brugen af en Kedel, hvis Tilstand skønnes faretruende, idet dog et saadant Forbud inden 3 Dage skal stadfæstes skriftligt af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet med den fornødne Begrundelse.

Paragraffens sidste Stykke har intet tilsvarende i de nugældende Love, men er ligeledes en for Tilsynets Virksomhed meget nyttig Forskrift, der vil tjene til at forebygge — hvad der hidtil ikke sjældent skal være hændet — at en Kedelpasser af Frygt for sin Arbejdsgiver undlader at oplyse Tilsynet om Mangler ved Kedlen eller dens Tilbehør, som han har opdaget under Udøvelsen af sin Gerning.

Til § 26.

Efter den nugældende Dampkedellovs § 23 staaer de Staten tilhørende Lokomotiver helt uden for Loven, hvorimod de øvrige Statskedler skal opfylde dens Bestemmelser, dog saaledes, at Tilsynet er overladt til de Myndigheder, under hvilke Kedlerne henhører.

I denne Ordning har Udvalget foreslaaet en Ændring gennem Affattelsen af Forslagets § 26, 1ste Stykke, idet man antager, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at stille Statens Lokomotiver anderledes end dens øvrige Dampkedler, medens man paa den anden Side finder det naturligt, at Reglerne for Afholdelsen af Syn og Besigtelser (saavel som Kedelpasningsforskrifterne) ikke fremtidig faar Gyldighed for Statens faststaaende Dampkedler, men at det ligesom ved Lokomotiverne betroes vedkommende Myndigheder at lade det i saa Henseende fornødne foretage.

Gennem Forhandling med Direktøren for Statsbanernes Maskinafdeling mener Udvalget at have sikret sig, at den nye Ordning ikke vil paaføre Statsbanerne Ulemper.

Til § 31.

Da Udtrykket „væsentlig Ombygning“ i denne Paragrafs første Punktum (jfr. § 60 i Forslaget til Bekendtgørelse) har givet Anledning til nogle Betæneligheder hos et Par af Udvalgets Medlemmer, skal det bemærkes, at Udvalget, der ikke har kunnet finde noget bedre egnet Udtryk end det nævnte, med dette har tænkt paa